

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010358
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4619010358.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaných M. Z. a P. L. pre prečin podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 221 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaniach obž. M. Z. a obž. P. L. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17.02.2020, sp. zn. 1T/66/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 22. septembra 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaných M. Z., narodenej XX.XX.XXXX a P. L., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a, pretože zistil, že nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Hore uvedeným rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaných M. Z. a P. L. vinnými zo spáchania prečinu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 221 odsek 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode, v presne nezistenom čase zverejnili na internetovej stránke auto.bazos.sk inzerát, v ktorom ponúkali na odpredaj osobné motorové vozidlo zn. Toyota Avensis rok výroby 2006, s počtom najazdených kilometrov 221.100, do inzerátu uviedli kontaktné údaje s číslom XXXX XXX XXX, ktoré používala družka obžalovaného P. L. K. A., následne dňa 14.12.2018 na základe zverejneného inzerátu, prišiel poškodený L. K. do Topoľčian, kde s obžalovanou M. Z., ktorá sa predstavila ako dcéra predávajúceho, na F. M.. K. na parkovisku pred OD Tesco, uzatvorili kúpnu zmluvu, na základe ktorej predala poškodenému L. K. osobné motorové vozidlo zn. Toyota Avensis, šedej metalízy, VIN: A TEČ: K P. za sumu 2.600 Eur, ktoré malo mať ku dňu predaja podľa predávajúcej najazdených 221.100 km a malo byť vyrobené v roku 2006, ktoré spoločne s obžalovaným P. L. zakúpili dňa 02.11.2018 v Bratislave od Z. C. za sumu 1050,- Eur, kde vozidlo malo rok výroby 2004 a najazdených 420.000 kilometrov, čím poškodenému L. K., nar. XX.XX.XXXX v A. G. Z., bytom A. G. Z., X.mája č. XXX/XX spôsobili škodu vo výške 1162 Eur, predstavujúcu rozdiel medzi hodnotou toho istého vozidla pri skutočnom počte najazdených kilometrov a predstieranom počte najazdených kilometrov.

Za to im uložil:

obžalovanej M. Z.

- podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, za nezistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a nezistených priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov,
- podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona jej výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil,
- podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na 2 roky.

Obžalovanému P. L.

- podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, za nezistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a zistenej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov,
- podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil,
- podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na 2 roky.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obom obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť spôsobenú škodu poškodenému L. K., narodenému XX.XX.XXXX, bytom X.mája XXX/XX, A. G. Z. v sume 1162 eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku odkázal uvedeného poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, proti všetkým jeho výrokom napadli odvolaniami obaja obžalovaní a odvolanie podali aj v osobitných listinných podaniach, v ktorých obžalovaná Z. neuviedla žiadne dôvody, obžalovaný L. uviedol, že sa necíti byť vinným a nie si je vedomý, že mal spáchať nejaký trestný čin.

Na verejnom zasadnutí procesné strany uviedli:

- obžalovaný L. zotrval na odvolaní, ktoré doplnil, že bol s Z. len kúpiť auto, poradil jej, auto si kúpila ona, čo s ním robila za to nemôže, poškodený klamal, videl všetky doklady pri kúpe, kontroloval všetko aj VIN číslo, vedel, že auto je rok výroby 2004, Je nevinný, nič nespravil,
- obžalovaná Z. sa na verejné zasadnutie nedostavila i napriek riadne a včas doručenému upovedomeniu, požiadala o jeho vykonanie v jej neprítomnosti,
- prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že súd I. stupňa na základe zisteného skutkového stavu správne právne kvalifikoval konanie obžalovaných a uložil im aj primerané a zákonné tresty. Podľa § 319 Trestného poriadku navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovanými - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, a s prihliadnutím aj na zásadu „reformatio in peius, zistil, že odvolania nie sú dôvodné.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku:

- nedošlo k procesným chybám charakteru podstatných chýb konania, majúcich charakter porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por., ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 Tr. por.,
- bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaných a v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,
- v odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov, fakty zistené ohľadne osôb obžalovaných ako aj dôkazy usvedčujúcich ich zo spáchanej žalovanej trestnej činnosti, ďalej uviedol dostatočné právne úvahy, akými sa riadil pri hodnotení dôkazov, úvahách o druhu a výmere trestu, vrátane špecifikácie poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

Vychádzajúc z hore uvedených zistení a právnych záverov súdu I. stupňa uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedajú kritériám vyplývajúcim z § 2 odsek 12 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že skutkové závery boli súdom I. stupňa ustálené v rozsahu ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku. Spáchanie žalovaného skutku je obžalovaným spoľahlivo preukázané priamym dôkazom - výpoveďou poškodeného K., o vierohodnosti jeho osoby neboli zistené žiadne pochybnosti a preto jeho výpoveď bola správne vyhodnotená ako pravdivá, v ktorej potvrdil spoločné konanie obžalovaných, ďalej výpoveďami svedkov C., C., čiastočne aj A., znaleckým posudkom a súhrnom listinných dôkazov tak, ako na to správne poukázal súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku na stranách 8-9.

Čo sa týka odvolacích námietok obžalovaného, je potrebné konštatovať, že tieto sú len opakovaním ich obhajob, ktoré predniesli už pred súdom I. stupňa a s ktorou sa súd I. stupňa zaoberal v rámci hodnotenia dôkazov a správne ju aj vyhodnotil (strany 9-10). Z toho dôvodu odvolací súd len odkazuje v podrobnostiach na príslušné právne úvahy uvedené v napadnutom rozsudku. V konečnom dôsledku napadnutý rozsudok nie je možné považovať za nesprávny len preto, že jeho výrok a odôvodnenie nezodpovedá predstávam obžalovaných.

Súd I. stupňa správne zistil, že obžalovaní svojím konaním naplnili všetky formálne i materiálne znaky prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Závažnosť ich činu je v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. vyššia ako nepatrná a to prioritne s poukazom na zisťtný motív, spôsob spáchania činu v spolupáchateľstve s tým, že na čin využili aj masovokomunikačné prostriedky. Tento materiálny korektív je do určitej miery poznačený aj neopatnosťou na strane poškodeného, ktorý sa rozhodol pre kúpu auta takýmto spôsobom, ktorý síce nie je vylúčený (zakázaný), ale je ho možno považovať za značne nezodpovedný, z technického pohľadu preto lebo poškodený je automechanikom. Ani tento fakt však neznižuje trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaných, ktorí svojím spoločným a úmyselným konaním jednoznačne uviedli poškodeného do omylu. Takýto spôsob predaja auta v žiadnom prípade nemôže požívať ochranu zákona. Obaja obžalovaní v odvolaniach neuviedli žiadnu právne relevantnú skutočnosť, ktorá by spochybňovala alebo vyvracala skutkové a právne závery súdu I. stupňa tak, ako sú tieto definované vo výroku o vine a v jeho odôvodnení.

Odvolací súd preskúmaním výroku o treste limitovaný zásadou reformatio in peius zistil, že súd I. stupňa pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval správne, keď nezistil u obžalovaných poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. a zistil len priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona u obž. L., v dôsledku čoho bol u tohto obžalovaného pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 0:1, čo odôvodnilo postup podľa § 38 odsek 2,4 Trestného zákona. Posudzujúc výmery diferencovaných trestov v napadnutom rozsudku s poukazom na zistené skutkové okolnosti a osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaných a ich predchádzajúceho spôsobu života - u obž. L. správne na odsúdenie vo veci OS Topoľčany sp. zn. 2T/65/2010, ich podielu na spáchaní trestnej činnosti, pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, odvolací súd zistil, že tresty odňatia slobody vo výmere 6 resp. 8 mesiacov s ich podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov, nie je možné považovať za tresty neprimerane prísne.

Preskúmaním výrokov o náhrade škody odvolací súd zistil, že súd I. stupňa správne uložil obom obžalovaným solidárne zaplatiť poškodenému škodu, ktorú mu spôsobili protiprávnym konaním a za ktorú zodpovedajú v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka a ktorú poškodený riadne a včas uplatnil v adhéznom konaní a ktorá je limitovaná skutkovými zisteniami, teda škodou v sume 1162 eur. Pretože poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody vo väčšom rozsahu (2600 eur) bol správne so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Odvolací súd nezistiac žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli v prospech obžalovaných, ich odvolania ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 141 ods. 2 Tr. por.).